

i zagranicą w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 ustawy, co najmniej przez 20 tygodni w okresie czasu po 1 stycznia 1923 r. Jako dowody w tym względzie winny być przedstawiane bądź zaświadczenia właściwych zakładów pracy, bądź też potwierdzone przez polskie władze konsularne zaświadczenia zagranicznych robotniczych organizacji zawodowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

773.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 2 września 1924 r.

w sprawie regulaminu oraz trybu postępowania obwodowych komisji odwoławczych.

Na podstawie ustępu 1 art. 26 i art. 39 ustawy z 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. 1924 r., № 67, poz. 650), zarządza się co następuje:

§ 1. Obwodowa komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego, członków oraz ich zastępców w ilości, odpowiadającej potrzebom akcji zabezpieczeniowej w danym obwodzie.

Zależnie od przebiegu akcji zabezpieczeniowej zarząd główny funduszu bezrobocia na wniosek przewodniczącego obwodowej komisji odwoławczej określa liczbę kompletów orzekających tej komisji, które mogą urzędować stale lub w miarę potrzeby bądź w miejscowości, będącej siedzibą odpowiedniego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, bądź też w odległych większych skupieniach bezrobotnych.

§ 2. Komplet orzekający komisji odwoławczej składa się z przewodniczącego i 2 członków: 1 przedstawiciela robotników i 1 pracodawców.

Przewodniczącego obwodowej komisji odwoławczej oraz jego zastępców mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia. Pozostałych członków obwodowej komisji odwoławczej mianuje na okres 1 roku zarząd główny funduszu bezrobocia.

Członkami obwodowej komisji odwoławczej nie mogą być członkowie zarządu głównego lub zarządu obwodowego funduszu bezrobocia.

Nadzór ogólny nad obwodową komisją odwoławczą sprawuje przewodniczący, który sprawy dotyczące członków komisji wnosi do zarządu głównego.

§ 3. Do właściwości obwodowej komisji odwoławczej należy orzecznictwo wyłącznie w sprawach odwołań osób zabezpieczonych od decyzji zarządów obwodowych funduszu bezrobocia, określających uprawnienia bezrobotnych na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 4. Obwodowe komisje odwoławcze rozpatrują tylko te odwołania, które zostały wniesione w terminie dniu 8, licząc od dnia podania skarżącemu do wiadomości decyzji zarządu obwodowego.

Obwodowa komisja odwoławcza winna wydać orzeczenie ostateczne w terminie 14-dniowym, licząc od dnia wniesienia odwołania.

§ 5. Obwodowe komisje odwoławcze rozpoznają odwołanie bądź na posiedzeniach publicznych z udziałem osób, wnoszących odwołanie względnie ich pełnomocników, oraz w razie potrzeby świadków, biegłych i rzeczoznawców, — bądź na posiedzeniach niejawnych.

Uchwały obwodowych komisji odwoławczych zapadają zwykłą większością głosów, przewodniczący głosuje ostatni.

Obrady komisji mają być protokółowane. Protokóły posiedzeń komisji odwoławczych mogą być w razie potrzeby przeglądane przez osoby interesowane, względnie ich pełnomocników z wyjątkiem dni posiedzeń i poprzedzających posiedzenia.

§ 6. Obwodowe komisje odwoławcze mogą:

- uznać odwołanie za nieuzasadnione i zatwierdzić zaskarżoną decyzję zarządu obwodowego w całości;
- uznać odwołanie za uzasadnione, uchylić zaskarżoną decyzję zarządu obwodowego oraz polecić zarządowi obwodowemu ponowne rozpatrzenie sprawy;
- uznać odwołanie za częściowo uzasadnione, uchylić część zaskarżonej decyzji, zaś resztę decyzji zatwierdzić;
- zaskarżoną decyzję w całości lub w części zmienić. W razie konieczności obwodowa komisja odwoławcza może zarządzić przeprowadzenie przez zarząd obwodowy dodatkowego postępowania dowodowego.

§ 7. Pismo odwoławcze bezrobotny wnosi do zarządu obwodowego, którego postanowienie zaskarża. Skarga winna zawierać:

- oznaczenie komisji odwoławczej;
- imię, nazwisko i dokładne miejsce zamieszkania skarżącego, względnie pełnomocnika;
- oznaczenie zaskarżonej decyzji i datę podania jej do wiadomości bezrobotnemu;
- wyraźne oświadczenie, w jakich punktach decyzja zarządu obwodowego, zostaje zaskarżona, treściwe podanie motywów odwołania, wniosek o uchylenie lub zmianę decyzji oraz oznaczenie, czego domaga się skarżący;
- oznaczenie załączników i ich ilości;
- podpis osoby, wnoszącej odwołanie względnie osoby przez nią pisemnie upoważnionej, przyczem formalne poświadczenie pełnomocnictwa nie jest wymagane. Za osobę niepiśmienną odwołanie winno być podpisane przez inną osobę.

§ 8. Zarząd obwodowy po otrzymaniu odwołania ma obowiązek:

- po rozpatrzeniu odwołania wyczerpująco uмотywować swoją decyzję na piśmie i w razie potrzeby bronić swego stanowiska przez

osobę delegowaną podczas rozprawy w komisji odwoławczej;

- b) odwołanie wraz z aktami sprawy najdalej w trzecim dniu po otrzymaniu odwołania odesłać do obwodowej komisji odwoławczej.

§ 9. Po otrzymaniu odwołania i zapoznaniu się ze sprawą, przewodniczący obwodowej komisji odwoławczej decyduje, czy sprawa ma być rozpatrywana na posiedzeniu publicznym, czy niejawnym komisji odwoławczej.

Na posiedzenie [niejawne komisji odwoławczej] przewodniczący wyznacza sprawę w wypadkach, gdy:

- a) skarga odwoławcza nie nadaje się do postępowania z powodu oczywistej niewłaściwości obwodowej komisji odwoławczej;
b) odwołanie nie zostało wniesione w przepisany termin;
c) według stanu akt, postępowanie przeprowadzone przez zarząd obwodowy nacechowane jest takimi brakami, które spowadzają nieważność samej decyzji.

We wszystkich innych wypadkach przewodniczący komisji odwoławczej wyznacza termin posiedzenia publicznego dla danej sprawy.

§ 10. Obwodowa komisja odwoławcza może powziąć na posiedzeniu niejawnym jedną z następujących uchwał:

- a) wniesione odwołania odrzucić z przyczyn, wymienionych w § 9 p. a) i b);
b) zaskarżoną decyzję zarządu obwodowego uchylić, z przyczyn wymienionych w § 9 p. c) lub też
c) wnieść sprawę na posiedzenie publiczne.

W razie wniesienia sprawy na posiedzenie publiczne obwodowej komisji odwoławczej, komisja ta stanowi, jakie osoby z pośród świadków i rzeczoznawców należy wezwać na rozprawę publiczną.

§ 11. O dniu rozpoznawania sprawy na posiedzeniu publicznym obwodowa komisja odwoławcza winna zawiadomić zarząd obwodowy, osoby wnoszące odwołanie względnie ich pełnomocników, świadków i rzeczoznawców.

Termin ma być wyznaczony w ten sposób, aby zawiadomienia mogły być doręczone wszystkim do rozprawy osobom powołanym, conajmniej na 3 dni przed terminem posiedzenia publicznego. Nieobecność na posiedzeniu publicznym osób interesowanych, należycie zawiadomionych, bez podania przez nie ważnych powodów niemożności przybycia na rozprawę, nie wstrzymuje wydania orzeczenia. W razie udowodnienia przez strony interesowane niemożności przybycia na posiedzenie publiczne dla przyczyn ważnych, przewodniczący odroczy rozpoznanie sprawy do następnego posiedzenia, przyczem wszystkie do rozprawy osoby powołane ponownie się powiadamia o dniu posiedzenia publicznego.

Ten sam tryb postępowania zastosowuje się w razie nieprzybycia na rozprawę publiczną świadków i rzeczoznawców, w razie stwierdzenia przez komisję odwoławczą, że zeznania względnie opinie tych osób, mogą mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

§ 12. Po wywołaniu sprawy, po sprawdzeniu przez przewodniczącego osób, zawiadomionych, względnie przyczyn ich nieobecności i po stwierdzeniu, że niema przeszkód dla dalszego rozpoznawania sprawy, przewodniczący, względnie sekretarz komisji odwoławczej przedstawia na podstawie akt stan sprawy, wnioski zarządu obwodowego i wnioski odwoławcze.

Następnie obwodowa komisja odwoławcza wysłuchuje osoby, wnoszące odwołanie, względnie ich pełnomocników, osobę delegowaną przez zarząd obwodowy, przesłuchuje świadków, rzeczoznawców oraz bada przedstawione dowody pisemne.

§ 13. Podczas posiedzenia publicznego przewodniczący winien dbać o utrzymanie spokoju i powagi rozpraw; w tym celu może osobom, które zakłócają porządek rozpraw, udzielić upomnienia i przywołać je do porządku, a gdyby to nie odniosło skutku — po uprzednim zagrożeniu — zarządzić wydalenie takich osób z sali rozpraw.

§ 14. Po ukończeniu postępowania dowodowe obwodowa komisja odwoławcza odbędzie naradę niejawną, na której powzięcie orzeczenie. Orzeczenie obwodowej komisji odwoławczej może być niezwłocznie ogłoszone stronom usnie; komisja może też zastrzec sobie ogłoszenie orzeczenia na piśmie, nie później jednak, niż w ciągu dni 3-ch.

Orzeczenia obwodowej komisji odwoławczej mają być w razie żądania doręczone na piśmie osobom, wnoszącym odwołanie względnie ich pełnomocnikom.

§ 15. Orzeczenie obwodowej komisji odwoławczej zawierać ma:

- a) wymienienie komisji i nazwisk jej członków, którzy brali udział w wydaniu orzeczenia;
b) dzień, miesiąc i rok, w którym je wydano;
c) wymienienie sprawy oraz osób, wnoszących odwołanie;
d) istotną treść decyzji;
e) motywy rozstrzygnięcia;
f) podpis przewodniczącego.

§ 16. Akta sprawy wraz z orzeczeniem obwodowej komisji odwoławczej mają być niezwłocznie zwrócone do właściwego zarządu obwodowego z odpowiednim poleceniem, wynikającym z powziętego orzeczenia.

§ 17. Skasowanie orzeczenia obwodowej komisji odwoławczej może nastąpić wyłącznie przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia w wypadkach przewidzianych art. 33 ustawy.

W razie skasowania przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej orzeczenia obwodowej komisji odwoławczej zarząd główny skierowuje sprawę celem ponownego rozpatrzenia do tejże komisji odwoławczej w nowym składzie.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*